

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXV. — Wydana i rozesłana dnia 20. czerwca 1916.

Treść: № 186. Rozporządzenie, dotyczące uregulowania obrotu kawą.

186.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 18. czerwca 1916,

dotyczące uregulowania obrotu kawą.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914. Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

W celu przeprowadzenia zarządzeń dla uregulowania obrotu kawą postępuje się Ministerstwo spraw wewnętrznych legitymowaną przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych Wojenną centralą dla kawy, stowarzyszeniem z o. p. z siedzibą w Wiedniu, I. Elisabethstrasse Nr. 1 (Centrala dla kawy).

§ 2.

Kto przechowuje dla siebie lub dla drugich surową lub paloną kawę w ilości 100 kg i ponadto, ma obowiązek zgłoszenia tych zapasów według stanu z dnia 20. czerwca 1916 najpóźniej do dnia 27. czerwca 1916 do politycznej władzy powiatowej, w której okręgu urzędowym te zapasy się znajdują.

Ilości, które w dniu 20. czerwca 1916 znajdują się w transporcie, winien odbiorca zgłosić w ciągu trzech dni po otrzymaniu.

Zapasy, znajdujące się w przechowaniu państwa (urzędów cłowych, państwowych domów składowych) lub publicznych przedsiębiorstwach transportowych podają się na podstawie reskryptów, wydanych przez interesowane Ministerstwa, do wiadomości Centrali dla kawy.

Od obowiązku zgłaszania wolne są zapasy, znajdujące się w przechowaniu zarządu wojskowego.

Pod kawą w myśl tego rozporządzenia należy rozumieć surową lub paloną kawę w ziarnkach, oraz każdą jej mieszaną z innymi produktami.

§ 3.

Do zgłoszeń należy używać wyłącznie urzędowych formularzy, wyłożonych u politycznych władzach powiatowych i zwierzchności gminnych. Zgłoszenia należy skutecznie w dwóch egzemplarzach. Przy przesłaniu w drodze pocztowej należy je nadać najpóźniej w dniu, poprzedzającym ustanie obowiązku zgłaszania. Jeden egzemplarz pozostaje u politycznej władzy powiatowej, drugi winna ta władza przesłać natychmiast Centrali dla kawy.

Wzór załącznik 4.

§ 4.

Nad wypełnieniem obowiązku zgłaszania czuwają polityczne władze powiatowe. Organy, którym poruczono wykonywanie kontroli (straż skarbową, żandarmerya), są uprawnione do wstępu do ubikacji składowych, do wglądu w księgi przedsiębiorstwa i do badania zapasów. Strony są obowiązane do spełniania potrzebnych przy tem czynności pomocniczych.

§ 5.

Wszystkie zapasy kawy, które ma się zgłosić stosownie do § 2., są z dniem wejścia w życie tego rozporządzenia zamknięte.

Zamknięcie ma ten skutek, że zamkniętych zapasów nie można przerobić, zużyć, sprzedać dobrowolnie lub przymusowo, ani też nimi w inny sposób rozrządzić, o ile w rozporządzeniu tem nie są przewidziane wyjątki.

Czynności prawne, wykraczające przeciw temu zakazowi, są nieważne.

Przechowcy zamkniętych zapasów mają obowiązek starać się o ich utrzymanie.

§ 6.

Zawarte przed wejściem w życie tego rozporządzenia umowy o kupno i dostawę kawy, o ile ich dotąd nie wypełniono, nieważne.

Nie można podnosić roszczenia o wypełnienie lub zwrot szkody z powodu niewypełnienia.

Roszczenia z powodu niewypełnienia, powstałe przed chwilą wejścia w życie tego rozporządzenia, pozostają nietknięte, jednakowoż kupujący nie może żądać wypełnienia lecz tylko zwrotu szkody.

Poprzedzające przepisy nie mają zastosowania do terminowych interesów co do kawy, które mają być w myśl § 1. rozporządzenia ministerialnego z dnia 19. grudnia 1914, Dz. u. p. Nr. 346, wypełnione przez rzeczywistą dostawę.

§ 7.

Prawo rozrządzania zamkniętymi zapasami przysługuje Centrali dla kawy według wskazówek Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Na wezwanie, wydane przez Centralę dla kawy a zatwierdzone przez Ministerstwo spraw wewnętrznych, winien przechowca zamknięte zapasy kawy dostarczyć do wskazanych przez tę Centralę miejsc.

O ile dobrowolny układ między Centralą dla kawy a uprawnionym do rozrządzania nie przyjdzie do skutku, lub gdy tego ostatniego wyszukać nie można, lub gdy on nie przebywa w krajach tutejszych, ustanowi cenę objęcia dla zarekwirowanej kawy Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwami handlu i skarbu.

§ 8.

Pomimo zamknięcia mogą:

1. Osoby, wydające w sposób zarobkowy kawę wprost konsumentom w swych należących do ich przedsiębiorstwa lokalach, sprzedawać paloną kawę stosownie do ograniczeń §§ 12. i 23.;

2. uprawiający przemysł gospodni i szynkarski podawać kawę dla zaspokojenia zapotrzebowania swych gości;

3. przedsiębiorstwa, przerabiające kawę, zużywać tę ostatnią w takich ilościach, jaka jest potrzebna do utrzymania normalnego ruchu przedsiębiorstwa.

§ 9.

Zakazuje się wydawania surowej kawy wprost konsumentom. Polityczne władze krajowe mogą zezwolić na wyjątki od tego zakazu w tych częściach kraju, w których wydawanie kawy konsumentom w stanie surowym jest w zwyczaju.

§ 10.

Zamknięcie kawy kończy się:

1. z dozwoleń rozrządzania (§ 8.);
2. z oddaniem ze strony Centrali dla kawy do wolnego rozrządzania (§ 7., ustęp 1.);
3. z wykonaniem wezwania (§ 7., ustęp 2.).

§ 11.

Postanawia się, zmieniając rozporządzenie ministerialne z dnia 8. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 62, w sprawie wprowadzenia poświadczeń transportowych dla kawy, że poświadczenia transportowe dla przesyłek kawy wydaje Centrala dla kawy.

Kto sprowadza kawę z miejscowości, położonej poza obszarem, na którym rozporządzenie to obowiązuje, ma obowiązek natychmiast donieść Centrali dla kawy listem poleconym o nadejściu kawy, podając ilość, cenę zakupną i miejsce przechowania a nadto na żądanie sprowadzoną kawę odstąpić.

Centrala dla kawy winna w ciągu 14 dni po otrzymaniu zawiadomienia oświadczyć, czy kawę obejmuje lub nie. Cenę objęcia, o ile dobrowolny układ nie przyjdzie do skutku, ustanawia Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwami handlu i skarbu.

Przedsiębiorstwa kolei żelaznych i żeglugi parowej mają obowiązek donieść Centrali dla

kawy za pośrednictwem stacji przeznaczenia równocześnie z przepisaniem zawiadomieniem odbiorcy o każdej przesyłce kawy, uadeszłej po wejściu w życie tego rozporządzenia do obszaru, na którym to rozporządzenie obowiązuje (z wyjątkiem przesyłek przechodzących), wymieniając odbiorcę i wagę przesyłki.

§ 12.

Kawę można wydawać tylko za kartami wydawczymi na spożywanie kawy (karty na kawę) lub za poświadczeniami poboru lub też stosownie do przepisów, wydanych na podstawie tego rozporządzenia.

§ 13.

Karty na kawę nakłada się z urzędu, obowiązują one dla jednej osoby i na podany na kartach czas 8-tygodniowy. Opiewają one wogóle na $\frac{1}{4}$ kg palonej kawy i zawierają odcinki, z których każdy opiewa na $\frac{1}{8}$ kg.

Dla miast, miasteczek i miejscowości przemysłowych, oraz dla obszarów, których ludność według poczynionego doświadczenia wykazuje większą konsumpcję kawy, mogą polityczne władze krajowe zarządzić wydawanie kart na kawę paloną, opiewających na $\frac{3}{8}$ kg, które to karty mają zawierać 3 odcinki, każdy z nich na $\frac{1}{8}$ kg.

Zastrzega się Ministerstwu spraw wewnętrznych zarządzenie wydawania osobom, należącym do pewnych zawodów lub dla poszczególnych miejscowości albo obszarów kart na kawę, opiewających na $\frac{1}{2}$ kg palonej kawy, a zawierających 4 odcinki, każdy z nich na $\frac{1}{4}$ kg.

Dla poszczególnych krajów, w których jest w zwyczajnym wydawaniu surowej kawy wprost konsumentom (§ 9.), może polityczna władza krajowa wystawiać kartę na kawę na ten sam przeciąg czasu alternatywnie na surową lub paloną kawę, przy czem $\frac{1}{8}$ kg palonej kawy należy uważać na równi z 150 g surowej kawy.

Dzieci poniżej 4 lat nie otrzymają karty na kawę.

Karty na kawę mają w ogólności znaczenie tylko na ten okręg administracyjny, na który zostały wydane. Polityczna władza krajowa może także uznać w drodze rozporządzenia ważność kart, wprowadzonych na innym obszarze administracyjnym, w szczególności dla gmin na granicy kraju.

Karta na kawę jest nieprzenośna.

Nie zwraca się zgubionych lub zniszczonych kart na kawę.

Karty na kawę są dokumentami publicznymi; za ich fałszowanie karze się według ustawy karnej.

§ 14.

Karty na kawę wydaje się jedynie tym osobom, w których gospodarstwie domowym niema więcej, jak 1 kg kawy na każdą, żywną w tem gospodarstwie osobę — do czego nie można wliczać dzieci poniżej 4 lat.

Kto podnosi roszczenie na pobieranie karty na kawę, winien złożyć we właściwym biurze wydawczym kart na konsumpcję chleba i mąki, lub tam, gdzie takich kart nie wprowadzono, u zwierzchności gminnej, oświadczenie, które ma zawierać ilość żywnych w gospodarstwie domowym osób, należących do tego gospodarstwa, z wyjątkiem dzieci poniżej lat 4 oraz zeznanie, że w jego gospodarstwie domowym w dniu złożenia oświadczenia niema więcej, jak 1 kg kawy na każdą osobę, żywną w gospodarstwie domowym, nie wliczając dzieci poniżej lat 4.

Zapasy, zatajane w oświadczeniu, uzna polityczna władza powiatowa za przypadłe na rzecz państwa, a to na cel zaopatrzenia ludności.

Blіsze przepisy co do ułożenia i wydawania kart na kawę wyda polityczna władza krajowa.

§ 15.

Sprzedający może wydawać kawę konsumentowi tylko za okazaniem ważnej karty na kawę i za odłączeniem tylu odcinków, ile odpowiada ilości pobranej kawy.

Za nieprzestrzeganie tego przepisu będzie karany zarówno sprzedający jak i kupujący.

Przepis ten nie ma zastosowania do wydawania kawy przyrządzonej lub używanej jako przyprawę w przedsiębiorstwach gospodnich i szynkarskich (gospodach, kawiarniach, kantynach itp.) i w cukierniach. Zakazuje się wydawać w tych przedsiębiorstwach przemysłowych samej kawy nieprzerobionej, surowej lub palonej.

§ 16.

Osoby, żywione całkowicie w zakładach humanitarnych i dobroczynnych, klasztorach, zakładach wojskowych, instytutach naukowych i wychowawczych, zakładach robót przemysłowych, więzieniach, azyłach, obozach dla uchodźców, nie otrzymują kart na kawę.

Polityczna władza powiatowa postanowi, co do których osób zachodzą warunki, oznaczone w poprzednim ustępie.

§ 17.

1. Właściciele przedsiębiorstw gospodnich i szynkarskich,

2. właściciele przedsiębiorstw, przerabiających kawę,

3. zakłady, wymienione w § 16.,

Wzór załącznik B. mogą pobierać kawę tylko za poświadczeniami na pobieranie, które ma wydawać właściwa polityczna władza powiatowa lub oznaczone przez nią biuro.

Kto podnosi roszczenie o wydanie mu poświadczenia na pobieranie, winien wykazać, że jego zapasy nie przekraczają zapotrzebowania na 8 tygodni.

Zapasy, zatajane w oświadczeniu, uzna polityczna władza powiatowa za przepałe na rzecz państwa w celu zaopatrzenia ludności.

Poświadczenia na pobieranie wystawia się na ilość kawy, którą ma ustanowić polityczna władza powiatowa, uwzględniając zapasy, a odpowiadającą wykazanemu zapotrzebowaniu najdłużej na 8 tygodni.

Zamiast poświadczenia na pobieranie można wystawić podnoszącemu roszczenie na jego żądanie większą ilość poświadczeń na pobieranie, opiewających na części przyznanej ilości łącznej.

Poświadczenia na pobieranie wyda przy pobieraniu kupujący sprzedającemu.

Przedsiębiorstwa i zakłady, wymienione w pierwszym ustępie, punkt 1—3, winny prowadzić księgę zapiskową, której wzór może przepisać polityczna władza krajowa. W księdze zapiskowej musi być uwidoczniiony każdorazowy stan zapasów na początku każdego miesiąca, przyrost w czasie miesiąca i źródło pobierania.

Księga zapiskowa musi zawierać strony, zaopatrzone numerami bieżącymi i należy ją trzymać zawsze w pogotowiu dla okazania politycznej władzy powiatowej lub jej pełnomocnikom.

§ 18.

Kto w sposób zarobkowy wydaje kawę w obrocie handlowym, może pobierać kawę od swego dostawcy tylko za poświadczeniami na pobieranie, które ma wydać polityczna władza powiatowa lub oznaczone przez nią biuro. Przy pobieraniu kawy winien on wydać swe poświadczenie na pobieranie sprzedającemu.

Przy pierwszym zapotrzebowaniu wystawia się poświadczenie na pobieranie lub poświadczenia, opiewające na części (§ 17.) na ilość kawy, odpowiadającą wykazanemu zapotrzebowaniu najdłużej na 8 tygodni, wliczając przytem zapasy, znajdujące się w posiadaniu podnoszącego roszczenie lub te, które on ma wymienić.

W dalszym ciągu podnoszący roszczenie otrzymuje nowe poświadczenie na pobieranie tylko za przedłożeniem i w miarę wydanych mu przez jego odbiorców odcinków kart na kawę lub poświadczeń na pobieranie, które winien oddać politycznej władzy powiatowej lub oznaczonemu przez nią biuru dla wykazania swego zapotrzebowania żądając nowego poświadczenia na pobieranie.

§ 19.

Każdy jest obowiązany do udzielania władzy na wezwanie wyjaśnień, potrzebnych do zbadania złożonych przez głowy gospodarstwa domowego oświadczeń (§ 14.) lub podanego zapotrzebowania (§§ 17. i 18.) oraz potrzebnych dla zapewnienia wykonania przepisów tego rozporządzenia.

§ 20.

Na wezwanie politycznych władz powiatowych stosownie do instrukcyi, wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia przez tę władzę lub przez oznaczone przez nią biuro, jest każdy obowiązany do współdziałania jako mąż zaufania przy wykonywaniu tego rozporządzenia. Co do osób, stojących w służbie publicznej, potrzebne jest do takiego współdziałania przyzwolenie ich władzy służbowej.

Mężowie zaufania winni postępować bez względu na osobę i według najlepszej wiedzy i sumienia, zatrzymać w tajemnicy doszłe do ich wiadomości stosunki prywatne lub tajemnice przedsiębiorstwa, a o ile nie są publicznymi urzędnikami, złożyć przyrzeczenie wypełnienia tego obowiązku.

Urząd męża zaufania jest urzędem honorowym. Uwolnienie od ustanowienia mężem zaufania może nastąpić tylko z ważnych powodów.

§ 21.

Gminy są obowiązane do współdziałania przy wykonaniu tego rozporządzenia.

§ 22.

Kto odmówi wyjaśnienia, zażądanego odeń w myśl tego rozporządzenia lub udzieli je niezgodnie z prawdą lub w inny sposób postąpi wbrew przepisom tego rozporządzenia, będzie karany przez polityczną władzę powiatową grzywną do 2000 K lub aresztem do 3 miesięcy, a przy okolicznościach obciążających grzywną do 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy, o ile czynność nie podlega surowszej karze.

Jeśli przekroczenie popełnione zostanie przy wykonywaniu przemysłu, można nadto, o ile zachodzą warunki § 133 b, ustęp 1., lit. a, zarządzić odebranie uprawnienia przemysłowego.

§ 23.

Rozporządzenie to, z wyjątkiem przepisów §§ 12., 13., 14. i 15. co do kart na kawę, wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Dzień, w którym postanowienia te wchodzi w życie, będzie ustanowiony przez polityczną władzę krajową przez ogłoszenie w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

Zastrzega się politycznym władzom powiatowym wydanie prowizorycznych przepisów dla bezpośredniego wydawania kawy konsumentowi aż do chwili powyższej.

Hohenlohe wlr.

Zgłoszenie

znajdujących się w przechowaniu podpisanego zapasów kawy (surowej
lub palonej)

według stanu z dnia 20. czerwca 1916.

Imię i nazwisko przechowcy:

Miejsce składu:

Data złożenia	Ilość w kilo-gramach	Ilość worków	Gatunek i oznaczenie	Podanie czy surowa czy palona	Adres właściciela, względnie uprawnionego do rozrządzenia

Potwierdzam zamiast przysięgi, że powyższe zeznania odpowiadają prawdzie.

Podpis przechowcy:

.....

C. k. Starostwo

Magistrat, zwierzchność gminna

(Dzień wystawienia.)

Poświadczenie na pobieranie kawy.

mię i nazwisko (firma) uprawnionego do pobierania:

Miejsce przedsiębiorstwa (zakładu itd.):

jest uprawniony(a) do pobierania kilogramów (lub worków po 60 kg albo cetnarów metrycznych) kawy w czasie od do 191...

Pieczęć urzędowa.

.....
(Podpis.)

Poświadczenie to należy wydać sprzedającemu przy odbiorze towaru.

Poświadczenie to jest nieprzenośne.

Przekroczenie będzie karane grzywną do 5000 koron, aresztem do 6 miesięcy, ewentualnie utratą uprawnienia przemysłowego.

